

Publicerad 2006-01-08 18:03 av Kristian Horn

Kärleksbrev från djävulens son

Min älskade

Jag tror att jag föddes den dagen då jag vaknade vid din sida
den dagen då jag kunde låta min hand glida försiktigt över din sida samtidigt som dagens första strålar träffar
ditt ljusa hår

Jag tror inte att jag har levt innan jag fick se solen bryta sig igenom mitt fönster in i dina vackra ögon, jag
tror att jag dog den dagen du reste ifrån mig,

nu finns inget alls, endas en ensam svart massa, då vi inte finns, finns inte jag

Jag sukter efter din värme efter din varma kropp, efter ditt leende

jag sukter efter vår morgon, vår natt, allt som var vårt

Jag sukter efter dig

Min älskade kom tillbaka till mig,

stanna kvar här hos mig

Du bar mig genom livets frästelser, du höll kvar mig i ljuset

Nu så är jag samma mörka varelse som jag var innan jag föddes,

jag jagar varje frestels bitter tag i varje bit av lycka, håller mig fast

drar dessa vita varelser ner i mörkret, lämnar dem att ruttna, tills de uppstår som något fruktansvärt vakert,
förädiskt.

Jag förstör den vita ungdomen

Jag förstör allt som är vitt

Och alla mödrar står och håller deras barn så kärt

men plötsligt står jag där med en ros i min hand ett förädiskt leende,

skrattar och bländar med alla mina romantiska värderingar.

Men där stod du, höll mig till ljuset, trollband mig, lede mig från allt som jag tidigare var

Din K.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Kristian Horn med Poeter.se id #2545 innehar upphovsrätten